

Eltun Türkəl

xır ve bunun nəticəsində gecikmələr baş verirdi. Salamlaşış üzrəxahlıq etdiğdə gülümşünüb,- "öyrəncəkliyəm" deyərək zarafatından geri qalmadı. Bir az çay masası arxasında söhbət etdiğdən sonra imzalı kitabıni mənə təqdim elədi. "5 papaq" adlı bu kitabında müəllifin müxtəlif illərdə qələmə aldığı 5 ədəd papaq hekayəsi cəmlənmüşdi.

- *Qərib müəllim, bir daha səmi-mi qəlbən təbrik edirəm və davamlı olmasını arzulayıram.*

Təaccüb

Sabahın şəhli havası pəncərə-dən otağıma yol tapıb yuxumla vi-dalaşmağıma səbəb oldu. Elə yaxşı da ki, oldu. Yoxsa baharın ən təra-vəti ayının sübh çağrı gözəlliyyini yu-xumda görmək mümkün deyildi. Florası, faunası ilə seçilən Nizami yurdu qədim Gəncənin bütün fəsil-ləri gözəl olur. Lakin yaz fəsil doğru-dan da bir başqdır. Adətim üzrə əl-üzümü yuduqdan sonra çayımı içib, axşam qələmə alındığım şeirə oxucu gözü ilə baxıb, bu əsrarəngiz xoş hava ilə görüşə tələsdim. Bir az gə-zintidən sonra evə dönmək istəyir-dim ki, telefonun zəng səsi eşidildi. Zəng edən böyük yazılımız Qərib Mehdi idi.

- Salam, Qərib müəllim, sabahınız xeyir.

- Alo, salam Eltun, hər vaxtin xeyir. Bu gün mərkəz tərefə gəle-cəksənmi?

- Bəli, Qərib müəllim, əlbəttə

gələcəm. Belə havada evdə oturmaqmı olar?

- Yaxşı, onda yeni kitabımdan birini sənin üçün getirirəm.

- Təbrik edirəm, Qərib müəllim. Əminəm ki, bu kitabınız da digərləri kimi məni heyrətə getirəcək.

- Sağol, Eltun. Gələndə danışa-riq, konturunu qurtarma.

Günorta saat təxminən 1-ə 20

dəqiqə işləmiş Şah Abbas məscidi-nin yanına çatdım. Əslində biz saat 12:00-da vədələşmişdik. Ancaq yene də, gecikən mən olmuşdum. Qərib müəllim deyilən vaxtdan əvvəl görüş yerinə çatmışdı. Mənim ge-cikmələrimə isə demək olar alışmışdı bu qocaman qələm sahibi. Bilirdi ki, yaşadığım Məhsəti qəsəbəsi merkezdən həm uzaqlığına, həm də yol problemine görə Gəncənin digər məhəllələrindən seçilir. Bəlkə də, ondan irəli gəlirdi ki, "20a" sayılı marsrut avtobusu tez-tez sıradan ci-

-Sağol, Eltun. Sən yaxşı oxu-cusan. Oxuduqdan sonra fikirlərinə mənimlə də bôlərsən.

-Mütəq, Qərib müəllim.

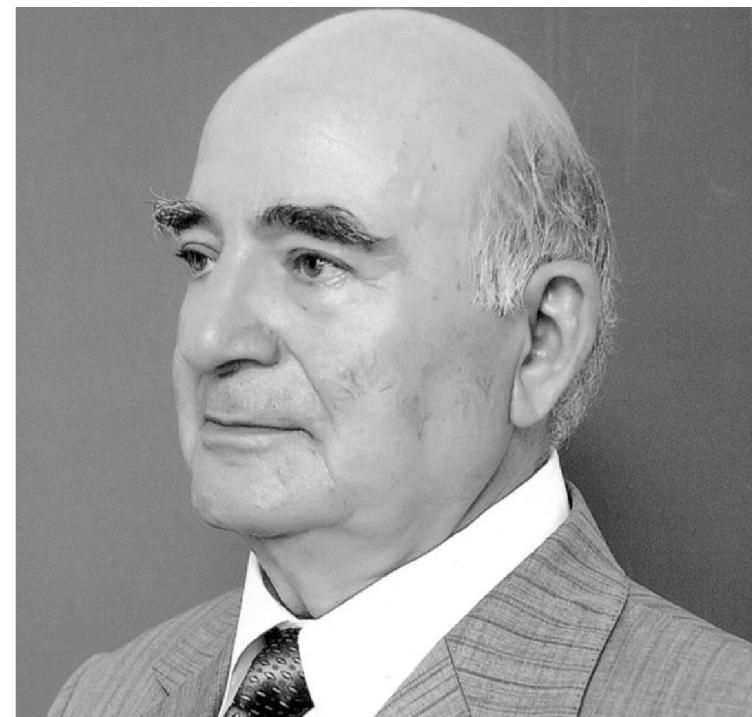
Xudahafızlaşış ayınlıqdan son-ra evə dönmək üçün dayanacaqda avtobus gözləyirdim. Bəlkə də, indi ən çox istədiyim, bir an əvvəl evə çatıb kitabıbdakı əsərlərə yaxından tanış olmağım idi.

Nəhayət avtobus yaşamaqdan bezmış insan kimi çox həvəssiz bir şəkildə dayanacağa yaxınlaşdı. Adəti üzrə yenə öz tutumundan artıq səmişin götürmüştü. Ən arxa-sırada gənc oğlan ayağa qalxıb,- "buyurun, keçin əyleşin" deməsindən sonra təşəkkür edib əyleşdi. Avtobusda yənə səs-küydən qulaq tutulurdu. Sürücü telefonda digər sürücü yoldaşı ilə yüksək seslə "in-terval" davası edir, elindəki siqare-tin tüstüsünü sonuna qədər ciyər-lərinə çekir, ağızından çıxan acı du-

man qatı nəticəsində gözünün biri-ni qırır, arabir də güzgüdən salona boyanıb "uşaqları qucağınıza alın, gediş haqqını istəyəndə uşaq, otu-randa böyük olurlar ey, sən ölməye-sən" deyib narazlığını bildirirdi. Sərnişinlərdən də, kimisi digəri ilə hansısa "Türk dizisinin" son bölü-

taşdı. Onsuz da, bayaqdan sebsizliklə eve çatıb oxumağa çalışdığını kitabı cəld açıb ilk kiçik həcmli "pa-paq" hekayəsini oxumağa başla-dı.

Bir ara özümdən qeyri-ixtiyari başımı qaldırdıqda bütün səmişinlərin heyratlı mənə baxdığını, həttə

bəzilərinin istehza ilə gülümşədiyini görüb təaccübə üst-başına nəzər saldım. Ancaq hər şey qaydasında olduğunu görüb növbəti dəfə qorxa-qorxa səmişinlərə baxdım. Aydın ol-du ki, insanların təaccübəndirən mə-nim avtobusda kitab oxumağımdır. O an özümü məhsur Azərbaycan fil-mi "Şəhirlə xalat"dakı keçmişdən gə-tirilib "piyanaların" təaccübəndirən "xana" bənzətdim. Həttə nə yalan deyim, gözlərim "Rəşid" axtardı. Ancaq deyəsan "Rəşid" filimdən fərqli olaraq xanla birgə gələ bilmə-vib, elə kecmisdə də aalmısdı.